

Sapatin Vartija

Loka-Joulukuu 2018

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälinen
lähetysseurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen
Lähetysyhdistys r.y.**

Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:

info@spaup.org www.spaup.org

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

**Kansikuvat, etukansi: sisar Anja ja veli Aleksander
Takakansi:**

Eksyttäjän paulat

Se suuri taistelu, jota on käyty lähes kuusituhatta vuotta Kristuksen ja saatanan välillä, on pian päättyvä. Saatana ponnistelee kaksin verroin kiihkeämmin kuin ennen tehdäkseen tyhjäksi Kristuksen työn ihmisten hyväksi ja vangitakseen sieluja pauloihinsa. Hän koettaa pitää ihmisiä pimeydessä ja katumattomuudessa, kunnes Vapahtajan välitystyö on päättynyt eikä enää ole uhria synnin puolesta.

Kun saatanan vallan vastustamiseksi ei tehdä mitään erityisiä yrityksiä, kun välinpitämättömyys vallitsee seurakunnassa ja maailmassa, hän on levollinen, sillä hänellä ei ole vaaraa kadottaa niitä, joita hän vankeinaan kuljettaa tahtonsa mukaan. Mutta kun huomio kiintyy ikuisiin asioihin ja kysytään: »Mitä minun on tehtävä, että pelastuisin?» hänkin on saapuvilla ja yrittää mitellä voimiaan Kristuksen voimien kanssa ja vastustaa Pyhän Hengen vaikutusta.

Pettäjän toimien suunnitelmallisuus

Raamattu kertoo, että kun eräässä tilaisuudessa Jumalan enkelit tulivat ja asettuivat Herran eteen, myös saatana tuli heidän joukossaan (Job 1:6). Hän ei tullut kumartamaan iankaikkista Kuningasta vaan edistämään omia ilkeitä aikeitaan vanhurskaita vastaan. Samassa tarkoituksessa hän on saapuvilla ihmisten kokoontuessa palvelemaan Jumalaa. Vaikka läsnäolijat eivät häntä näe, hän toimii uutterasti hallitakseen heidän ajatuksiaan. Taitavan kenraalin tavoin hän laatii suunnitelmansa edeltäkäsin. Kun hän näkee Jumalan lähettilään tutkivan Raamattua, hän panee muistiin kansalle esitettävän aiheen. Sitten hän käyttää kaikkea taitoaan ja oveluuttaan tehdäkseen olosuhteet sellaisiksi, ettei sanoma pääse vaikuttamaan niihin, joita hän koettaa tässä asiassa pettää. Sitä, joka eniten tarvitsee varoitusta, vaaditaan osallistumaan johonkin liiketoimeen, jossa hänen läsnäolonsa on välttämätön, tai jokin muu asia estää häntä kuulemasta niitä sanoja, jotka voisivat olla hänelle elämän tuoksu elämäksi.

Saatana näkee myös Jumalan palvelijain huolestumisen ihmisiä peittävästä hengellisestä pimeydestä. Hän kuulee heidän hartaat rukouksensa heidän pyytäessään Jumalan armoa ja voimaa välinpitämättömyyden, kevytmielisyyden ja toimettomuuden lumouksen murtamiseen. Silloin hän käyttää juoniaan uudella innolla. Hän houkuttelee ihmisiä hemmottelemaan

ruokahalua tai jollakin muulla tavalla tyydyttämään itseään ja siten heikentää heidän vastaanottokykynsä, niin että he eivät voi kuulla niitä asioita, joita heidän ennen kaikkea muuta tulisi oppia.

Saatana tietää hyvin, että kaikki, jotka hän saa laiminlyömään rukouksen ja Raamatun tutkimisen, tulevat hänen hyökkäyksiensä kautta voitetuiksi. Sen tähden hän punoo kaikkia mahdollisia juonia ihmisten mielen kiinnittämiseksi muihin asioihin. Aina on ollut jumaliseksi tunnustautuvia, jotka sen sijaan, että pyrkisivät edistymään totuuden tuntemisessa, tekevät uskonnokseen virheiden etsimisen niiden luonteesta ja uskosta, joiden kanssa he eivät ole samaa mieltä. Sellaiset ovat saatanan parhaita apureita. Veljien syyttäjiä on paljon, ja he ovat aina toiminnassa, kun Jumala vaikuttaa ja hänen palvelijansa kunnioittavin mielin häntä vilpittömästi palvelevat. He asettavat väärään valoon niiden sanat ja teot, jotka rakastavat ja tottelevat totuutta. Vakavimmat, innokkaimmat ja kieltäytyvimmat Kristuksen palvelijat he esittävät petetyiksi tai pettäjiksi. Heidän tehtävänä on esittää väärin jokaisen oikean ja jalon teon vaikuttimet, levittää vihjailuja ja herättää epäluuloja kokemattomissa. Kaikin kuviteltavissa olevin keinoin he koettavat saada puhtaan ja vanhurskaan näyttämään saastaiselta ja petolliselta.

Mutta kenenkään ei tarvitse tulla petetyksi heidän suhteensa. Voi helposti nähdä, kenen lapsia he ovat, kenen esimerkkiä he seuraavat ja kenen työtä he tekevät. »Heidän hedelmistään te tunnette heidät» (Matt 7:16). He menettelevät samalla tavalla kuin saatana, tuo katkeroitunut panettelija, »meidän veljiemme syyttäjä» (Ilm 12:10).

Raamatun opetusten vääristely

Suurella pettäjällä on monia asiamiehiä, jotka ovat valmiit esittämään kaikenlaisia saatanan pauloihin kietovia erheitä - harhaoppeja, jotka on sovitettu niiden ihmisten maun ja aseman mukaan, jotka hän haluaa turmella. Hänen tarkoituksensa on tuoda seurakuntaan epäluotettavia, uudestisyntymättömiä henkilöitä, jotka ylläpitävät epäilyä ja epäuskoa ja ovat esteenä kaikille, jotka haluavat nähdä Jumalan työn edistyvän ja itse edistyä sen mukana. Monet, joilla ei ole todellista uskoa Jumalaan ja hänen sanaansa, myöntyvät muutamiin totuuden periaatteisiin, ja heitä pidetään kristittyinä. Näin heillä on tilaisuus esittää erheensä Raamatun oppeina.

Se käsitys, että on yhdentekevää, mitä ihminen uskoo, on saatanan menestyksekkäimpiä petoksia. Hän tietää, että totuus, joka vastaanotetaan totuuden rakkaudessa, pyhittää vastaanottajan sielun. Sen tähden hän koettaa

alati korvata sen väärillä teorioilla, taruilla ja vieraalla evankeliumilla. Alusta alkaen Jumalan palvelijat ovat taistelleet väriä opettajia vastaan, ei vain heidän turmeltuneisuutensa tähden vaan sen tähden, että he ovat juurruttaneet ihmisiin sielua turmelevia valheita. Elia, Jeremia ja Paavali vastustivat lujasti ja pelottomasti niitä, jotka käänsivät ihmisiä pois Jumalan sanasta. Nämä pyhät totuuden puolustajat eivät suosineet sellaista vapaamielisyyttä, joka pitää oikeaa kristillistä uskoa vähäpätöisenä asiana.

Ne epämääräiset ja mielikuvitukselliset Raamatun selitykset ja monet ristiriitaiset kristillistä uskoa koskevat teoriat, joita tavataan kristityssä maailmassa, ovat lähtöisin suuresta vastustajastamme, joka koettaa hämmentää ihmisten mielen, niin että he eivät erota totuutta. Ja se eripuraisuus ja hajaannus, joka vallitsee kristinuskoa tunnustavien kirkkokuntien keskuudessa, johtuu suuressa määrin vallitsevasta tavasta vääristellä Raamatun kirjoituksia, niin että ne saataisiin tukemaan suosittua teoriaa. Monet etsivät Raamatusta sellaista, mikä on eriskummallista ja harvinaista, sen sijaan että nöyryin sydämin huolellisesti tutkisivat Jumalan sanaa oppiakseen tuntemaan hänen tahtonsa.

Saadakseen tukea erheellisille opeille tai epäkristillisille tavoille jotkut käyttävät yhteydestään irrotettuja raamatunkohtia ja kenties lainaavat puoli jaetta kantansa tueksi, kun pois jätetty osa muuttaisi ajatuksen aivan päinvastaiseksi. Viekkaina kuin käärme he asettuvat sellaisten hajanaisten lausuntojen taakse, jotka on sovitettu heidän lihallisten himojensa mukaisiksi. Siten monet väärentävät tahallaan Jumalan sanaa. Toiset taas, joilla on vilkas mielikuvitus, turvautuvat Raamatun vertauskuviin, selittävät ne omien päähänpistojensa mukaan välittämättä Raamatun todistuksista - vaikka Raamattu on oma selittäjänsä - ja sitten he esittävät mielijohteensa Raamatun oppina.

Milloin hyvänsä Raamattua ryhdytään tutkimaan ilman rukoilevaa, nöyrää ja oppivaista mieltä, ymmärretään väärin niin hyvin selvimmät ja yksinkertaisimmat kuin vaikeimmatkin kohdat. Paavillisen kirkon johtajat valitsevat sellaisia Raamatun osia, jotka parhaiten soveltuvat heidän tarkoituksiinsa, selittävät ne oman mielensä mukaan ja sitten esittävät ne kansalle, samalla kun kieltävät siltä oikeuden tutkia Raamattua ja ymmärtää sen pyhiä totuuksia. Kansalle on annettava koko Raamattu juuri sellaisena kuin se on. Olisi parempi, ettei ihmisille opetettaisi Raamattua lainkaan kuin että pyhien kirjoitusten opetukset esitetään heille niin karkeasti vääristeltynä.

Raamattu oli aiottu kaikkien niiden oppaaksi, jotka tahtovat oppia

tuntemaan Luojansa tahdon. Jumala antoi ihmisille varman profeetallisen sanan. Enkelit ja itse Kristuskin tulivat ilmoittamaan Danielille ja Johannekselle, mitä pian oli tapahtuva. Meidän pelastustamme koskevia tärkeitä asioita ei kätkeyty salaperäisyyteen. Niitä ei ilmoitettu sillä tavalla, että ne hämmäntäisivät ja johtaisivat harhaan vilpittömiä totuuden etsijöitä. Herra sanoo profeetta Habakukin kautta: »Kirjoita näky ja piirrä selvästi tauluihin, niin että sen voi juostessa lukea» (Hab. 2:2). Jumalan sana on selvä kaikille, jotka sitä rukoilevin sydämin tutkivat. Jokainen vilpittömän sielun pääsee totuuden valoon. »Vanhurskaalle koittaa valkeus» (Ps. 97:11). Mikään seurakunta ei voi edistyä pyhyudessa, elleivät sen jäsenet etsi totuutta niin kuin kätkeytyä aarretta.

Selittäessään olevansa vapaita ihmiset sulkevat silmänsä vastustajan juonilta, samalla kun tämä kaiken aikaa työskentelee aikeittensa toteuttamiseksi. Kun hänen onnistuu asettaa ihmisten teoriat Raamatun tilalle, syrjäytetään Jumalan laki, ja seurakunnat joutuvat synnin orjuuteen, vaikka väittävät olevansa vapaita.

Inhimillisen tiedon rajallisuus

Tieteellinen tutkimus on tullut monille kiroukseksi. Jumala on sallinut valovirran tulla maailmaan niiden keksintöjen kautta, joita on tehty tiedon ja taidon eri aloilla. Mutta lahjakkaimmatkin tutkijat joutuvat harhaan yrittäessään selvittää tieteen ja Jumalan ilmoituksen välisiä suhteita, ellei Jumalan sana saa ohjata heitä heidän tutkimuksissaan.

Inhimillinen tieto sekä aineellisista että hengellisistä asioista on yksipuolista ja puutteellista, Sen tähden monet eivät voi saada tieteellisiä käsityksiään sopusointuun Raamatun esitysten kanssa. Monet hyväksyvät pelkät teoriat ja teoreettiset ajatusrakennelmat tieteellisinä totuuksina ja ajattelevat, että Jumalan sanaa tulee koetella »tiedon nimellä kulkevan valhetiedon» väitteillä (1 Tim. 6:20). Luoja ja hänen tekonsa ovat heidän käsityskykynsä yläpuolella, ja kun he eivät voi selittää niitä luonnon lakien avulla, he pitävät Raamatun historiaa epäluotettavana. Ne, jotka epäilevät Vanhan ja Uuden testamentin kertomusten luotettavuutta, menevät usein askeleen pitemmälle ja epäilevät Jumalan olemassaoloa sekä uskovat luonnolla olevan ääretön voima. Hylättyään ankkurinsa he ovat jääneet harhailemaan ja ajelehtimaan epäuskon kareille.

Siten monet eksyvät pois uskosta. Perkele on johtanut heidät harhaan. Ihmiset ovat yrittäneet olla viisaampia kuin heidän Luojansa. Inhimillinen

filosofia on koettanut tutkia ja selittää salaisuuksia, jotka eivät paljastu milloinkaan, eivät iankaikkisuudessaakaan. Jos ihmiset vain tutkisivat ja ymmärtäisivät, mitä Jumala on ilmoittanut itsestään ja tarkoituksistaan, he saisivat sellaisen näkemyksen Jumalan kunniaista, majesteettiudesta ja voimasta, että he tuntisivat oman pienuutensa ja tyytyisivät siihen, mitä Jumala on ilmoittanut heille ja heidän lapsilleen.

Saatanan petosten mestarinäyte on se, että hän johtaa ihmiset suorittamaan tutkimuksia ja esittämään otaksumia asioista, joita Jumala ei ole ilmoittanut ja joita hän ei tarkoita meidän ymmärrettäväksemme. Juuri tällä tavalla Lucifer kadotti paikkansa taivaassa. Hän tuli tyytymättömäksi, koska hänelle ei uskottu Jumalan suunnitelmien kaikkia salaisuuksia, eikä hän ensinkään kiinnittänyt huomiota siihen, mikä oli ilmoitettu hänen omasta työstään hänelle annetussa korkeassa asemassa. Herättämällä samanlaista tyytymättömyyttä hänen johdossaan olevissa enkeleissä hän sai aikaan heidän lankeemuksensa. Nyt hän koettaa täyttää ihmiset samalla hengellä ja saa heidätkin väheksymään Jumalan selviä käskyjä.

Monien suosimia oppeja

Ne, jotka ovat haluttomia vastaanottamaan Raamatun selviä, kohti käyviä totuuksia, etsivät jatkuvasti omaatuntoa rauhoittavia, miellyttäviä taruja. Mitä vähemmän hengellisyyttä, itsensä kieltämistä ja nöyryyttä esitetyt opit vaativat, sitä suosiollisemmin he ottavat ne vastaan. Nämä henkilöt alentavat henkiset kykynsä palvelemaan aistillisia haluja. Omasta mielestään liian viisaina tutkimaan Raamattua katuvalalla mielellä ja Jumalan johdatusta hartaasti rukoillen heillä ei ole suojaa erehdystä vastaan. Saatana on valmis täyttämään heidän sydämensä toiveen ja pettää heidät, niin että he hyväksyvät erehdyksen totuutena. Tällä tavalla paavillinen kirkko pääsi hallitsemaan ihmisten mieltä. Hylätessään totuuden, koska se tuo mukanaan ristin, protestantit kulkevat samaa tietä. Kaikki, jotka laiminlyövät Jumalan sanan oman mukavuutensa tähden ja sen tähden, etteivät joutuisi ristiriitaan maailman kanssa, tulevat hyväksymään tuomittavia harhaoppeja uskonnollisina totuuksina. Ne, jotka tahallaan hylkäävät totuuden, hyväksyvät kaikki ajateltavissa olevat erheet. Se, joka kauhistuu jotakin harhakäsitystä, vastaanottaa mielellään toisen. Apostoli Paavali puhuu sellaisista, »jotka joutuvat kadotukseen, sen tähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua», ja jatkaa: »Sen tähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen, että kaikki ne tuomittaisiin, jotka

eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen » (2 Tess. 2:10-12). Kun olemme saaneet tällaisen varoituksen, velvollisuutemme on huolellisesti harkita, mitä oppeja me hyväksymme.

Suuren pettäjän menestyksellisimpiä keinoja ovat spiritismin petolliset opit ja valheelliset ihmeet. Valkeuden enkeliksi pukeutuneena hän levittää verkkonsa vähimmin epäiltyihin paikkoihin. Jos ihmiset vain tutkisivat Jumalan sanaa hartaasti rukoillen Jumalalta apua sen ymmärtämiseen, heitä ei jätettäisi pimeyteen hyväksymään vääriä oppeja. Mutta hylätessään totuuden he joutuvat petoksen uhreiksi.

Toinen vaarallinen erhe on oppi, joka kieltää Kristuksen jumaluuden väittäen, ettei hän ollut olemassa ennen tähän maailmaan tuloaan. Tätä teoriaa suosii suuri joukko ihmisiä, jotka sanovat uskovansa Raamattuun. Mutta se on suoranaudessa ristiriidassa Vapahtajamme selvimpien lausuntojen kanssa, jotka koskevat hänen suhdettaan Isään, hänen jumalallista luonnettaan ja hänen ennalta oloaan. Sitä ei voi ottaa vastaan vääntämättä kieroön Raamatun kirjoituksia mitä karkeimmalla tavalla. Se ei ainoastaan madalla ihmisten käsitystä lunastustyöstä vaan myös rikkoo perustukset uskolta Raamattuun Jumalan ilmoituksena. Samalla kun se siten tulee vaarallisemmaksi, se tulee myös vaikeammaksi vastustaa. Jos ihmiset hylkäävät innoitetun sanan todistukset Kristuksen jumaluudesta, heidän kanssaan on turha keskustella tästä asiasta, sillä sitovinkaan perustelu ei voisi heitä vakuuttaa. »Luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti » (1 Kor. 2:14). Kellään, joka suosii tätä väärää oppia, ei voi olla oikeaa käsitystä Kristuksen luonteesta tai lähetystehtävästä eikä Jumalan suuresta suunnitelmasta ihmisen pelastamiseksi.

Hyvin petollinen ja turmiollinen on myös se nopeasti leviävä usko, ettei saatanaa ole olemassa persoonallisena olentona vaan että tätä nimitystä käytetään Raamatussa vain kuvaamaan ihmisten pahoja ajatuksia ja haluja.

Se kansan suosimista saarnatuoleista laajalle levinnyt oppi, että Kristuksen toinen tuleminen merkitsee hänen tulemistaan jokaisen yksilön luo kuolemassa, on keksintö, joka kääntää ihmisten mielen pois hänen persoonallisesta tulemisestaan taivaan pilvissä. Saatana on siten useiden vuosien aikana sanonut: »Katso, hän on kammiossa » (Matt. 24:23-26), ja monet sielut ovat joutuneet kadotukseen hyväksytyään tämän petoksen.

Maailmallinen viisaus opettaa myös, että rukoileminen ei ole välttämätöntä. Tiedemiehet väittävät, ettei rukoukseen voi tulla mitään

todellista vastausta, sillä se olisi luonnonlakien syrjäyttämistä, ihme, eikä ihmeitä tapahdu. He sanovat, että maailmankaikkeutta hallitsevat määrätyt lait, eikä Jumala tee mitään vastoin näitä lakeja. Siten he esittävät Jumalan omien lakiansa sitomaksi, aivan kuin jumalalliset lait voisivat rajoittaa Jumalan vapautta. Sellainen oppi on ristiriidassa Raamatun todistuksen kanssa. Eivätkö Kristus ja hänen apostolinsa tehneet ihmeitä? Sama säälivä Vapahtaja elää vieläkin, ja hän on nyt yhtä halukas kuuntelemaan uskon rukouksia kuin vaeltaessaan näkyvänä ihmisten keskellä. Luonnollinen toimii yhdessä yliluonnollisen kanssa. Osana Jumalan suunnitelmasta on antaa vastauksena uskon rukoukseen sellaista, mitä hän ei antaisi, jos emme rukoilisi.

Raamatun kirjoitusten epäily

Lukemattomat väärät opit ja mielikuvitukselliset käsitykset voittavat alaa kristillisissä kirkkokunnissa. On mahdotonta arvioida yhden Jumalan sanan asettaman rajamerkin siirtämisestä koituvia pahoja seurauksia. Harvat niistä, jotka rohkenevat tällaista tehdä, pysähtyvät yhden ainoan totuuden hylkäämiseen. Useimmat jatkavat menettelyään ja syrjäyttävät totuuden periaatteen toisensa jälkeen, kunnes tulevat täysin uskottomiksi.

Yleisen teologian erehdykset ovat tehneet epäilijöitä monista, jotka muuten olisivat saattaneet uskoa Raamattuun. Heidän on mahdotonta hyväksyä oppeja, jotka loukkaavat heidän tuntoaansa oikeudesta, laupeudesta ja hyvyydestä. Kun näitä oppeja esitetään raamatullisina, he kieltäytyvät tunnustamasta Raamattua Jumalan sanaksi.

Juuri tähän saatana pyrkiikin. Hän ei halua mitään enemmän kuin hävittää luottamuksen Jumalaan ja hänen sanaansa. Saatana johtaa epäilijöiden suurta joukkoa, ja ponnistaen voimansa äärimmilleen hän houkuttelee sieluja riveihinsä. Epäily on tullut muotiasiaksi. On suuri joukko niitä, jotka epäilevät Jumalan sanaa samasta syystä kuin on epäilty itse Jumalaakin - synnistä nuhtelemisen ja synnin tuomitsemisen tähden. Ne, jotka eivät halua noudattaa sen määräyksiä, koettavat kukistaa sen arvoallan. He lukevat Raamattua tai kuuntelevat sen opetuksia saarnatuolista julistettuina vain löytääkseen virheitä Raamatusta tai saarnasta. Useat tulevat epäuskoisiksi, kun koettavat puhdistaa ja puolustaa itseään laiminlyödessään velvollisuutensa. Toiset ottavat epäilevän asenteen ylpeyden ja velttouden tähden. Kun he ovat liian mukavuutta rakastavia tehdäkseen itsensä huomatuiksi suorittamalla jotakin arvokasta, mikä vaatii ponnistusta ja itsensä kieltämistä, he koettavat saada

viisaan maineen arvostelemalla Raamattua. Tässä kirjassa on paljon sellaista, mitä rajoitettu mieli ei voi käsittää, ellei jumalallinen viisaus sitä valaise, ja tästä he ottavat aiheen arvostelemiseen. On monia, jotka näyttävät pitävän epäuskon, epäilyn ja jumalkielteisyyden puolella olemista ansiona. Mutta saatetaan havaita, että sellaisten henkilöiden toimintaa ohjaavat näennäisen suoruuden alla oleva itseluottamus ja ylpeys. Monet nauttivat siitä, että löytävät Raamatusta sellaista, mikä saattaa toiset ymmälle. Jotkut aluksi arvostelevat ja tekevät vääriä johtopäätöksiä yksinomaan riidan halusta. He eivät huomaa, että he siten kietoutuvat linnustajan paulaan. Mutta kun he ovat julkisesti ilmaisseet epäuskoa, heistä tuntuu, että heidän täytyy puolustaa kantaansa. Näin he liittyvät jumalattomiin ja sulkevat itseltään paratiisin portit.

Ovi avoinna epäilyyn ja uskoon

Jumala on sanassaan antanut riittävästi todistuksia sen jumalallisesta luonteesta. Meidän pelastustamme koskevat suuret totuudet on siinä esitetty selvästi. Jokainen voi ymmärtää ne Pyhän Hengen avulla, joka on luvattu kaikille, jotka sitä vilpittömästi anovat. Jumala on antanut ihmisille lujan perustuksen, jolle he voivat perustaa uskonsa.

Ihmisen rajoitettu järki ei kuitenkaan kykene täydellisesti käsittämään iankaikkisen Jumalan suunnitelmia ja tarkoituksia. Me emme voi koskaan tutkimustemme avulla saada selville Jumalan olemusta. Emme saa yrittää itsevarmasti nostaa sitä esirippua, jonka taakse hän kätkee majesteettiutensa. Apostoli huudahtaa: »Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömät hänen tiensä» (Room. 11:33). Me voimme niin paljon ymmärtää hänen menettelyään meidän suhteemme ja hänen vaikuttimiaan, että voimme nähdä rajattoman rakkauden ja armon yhtyneinä äärettömään voimaan. Meidän taivaallinen Isämme järjestää kaiken viisaasti ja vanhurskaasti, eikä meidän tule olla tyytymättömiä ja epäileviä, vaan nöyrytä kunnioittavasti hänen johtoonsa. Hän ilmoittaa meille aikomuksistaan niin paljon, kuin meidän on hyvä tietää, ja ilmoittamatta jätetyissä asioissa meidän tulee luottaa siihen käteen, joka on kaikkivoipa, ja siihen sydämeen, joka on täynnä rakkautta.

Jumala on antanut riittävästi todistuksia uskon tueksi, mutta hän ei koskaan poista kaikkia epäuskon näennäisiä aiheita. Kaikki, jotka etsivät kaipaamiaan todisteita epäilyjensä voittamiseksi, löytävät niitä. Sellaiset taas, jotka kieltäytyvät uskomasta ja seuraamasta Jumalan sanaa, kunnes kaikki

vastaväitteet on poistettu eikä enää ole mitään mahdollisuutta epäilyyn, eivät koskaan tule valkeuteen.

Epäluottamus Jumalaa kohtaan on uudistumattoman, Jumalalle vihamielisen sydämen luonnollinen asenne. Pyhä Henki herättää uskon, ja se pysyy elinvoimaisena vain silloin, kun sitä vaalitaan. Kukaan ei voi tulla vahvaksi uskossa ilman määrätietoista pyrkimystä. Epäusko vahvistuu, kun sitä suositaan. Jos ihmiset sen sijaan, että pysyisivät niissä todistuksissa, jotka Jumala on antanut heidän uskonsa tueksi, alkavat epäillä ja viisastella, he tulevat huomaamaan, kuinka heidän epäilyksensä jatkuvasti vahvistuvat.

Mutta ne, jotka epäilevät Jumalan lupauksia eivätkä luota hänen armonsä vakuutuksiin, häpäisevät häntä. Heidän vaikutuksensa sen sijaan, että vetäisi toisia Kristuksen luo, pyrkii työntämään heidät pois päin hänestä. He ovat hedelmättömiä puita, jotka levittävät tummat oksansa laajalle ja riistävät auringon valon muilta kasveilta, niin että ne kuihtuvat ja kuolevat kylmässä varjossa. Näiden ihmisten elämäntyö tulee olemaan alituisena todistuksena heitä vastaan. He kylvävät epäilyn siemeniä, jotka antavat varman sadon.

On vain yksi tie niiden kuljettavana, jotka vilpittömästi haluavat vapautua epäilystä. Sen sijaan että epäilevät ja pikkumaisesti arvostelevat sitä, mitä eivät ymmärrä, heidän tulee ottaa vaari siitä valosta, joka heillä jo on, ja he saavat enemmän valoa. Täyttäkööt he jokaisen selvästi käsittämänsä velvollisuuden, ja silloin he tulevat kykeneviksi ymmärtämään ja täyttämään nekin velvollisuudet, joita he nyt epäilevät.

Saatana osaa esittää totuuden väärennyksen niin totuutta muistuttavana, että hän saa eksytytyiksi ne, jotka ovat taipuvaisia eksymään, jotka haluavat välttää totuuden vaatimaa kieltäymystä ja uhria. Mutta hän ei voi pitää vallassaan ainoatakaan sellaista sielua, joka vilpittömästi haluaa tuntea totuuden, maksakoon se sitten mitä tahansa. Kristus on totuus ja »valkeus, joka valistaa jokaisen ihmisen» (Joh 1:9). Totuuden Henki on lähetetty johdattamaan ihmisiä kaikkeen totuuteen, ja Jeesus on julistanut Jumalan Pojan arvovallalla: »Etsikää, niin te löydätte.» »Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta» (Matt. 7:7; Joh. 7:17).

Jumalassa on varma turva

Kristuksen seuraajat tuntevat vähän niitä salajuonia, joita saatana ja hänen joukkonsa punovat heitä vastaan. Mutta hän, jonka valtaistuimella on taivaassa, on saattava kaikki nämä juonet palvelemaan hänen syviä tarkoituksiaan. Herra

sallii lastensa joutua kiusauksen tulikokeeseen, ei sen tähden, että hän nauttisi heidän hädästään ja kärsimyksistään, vaan siksi, että tämä koetus on välttämätön heidän lopulliselle voitolleen. Hän ei oman kunniansa mukaisesti voi estää heitä joutumasta kiusaukseen, sillä koetuksen tarkoituksena on valmistaa heitä vastustamaan kaikkia pahan viettelyksiä.

Eivät jumalattomat ihmiset eivätkä paholaiset voi estää Jumalan työtä tai riistää hänen kansaltaan hänen läsnäolonsa, jos tämä nöyrästi ja katuen tunnustaa ja hylkää syntinsä sekä uskossa pitää kiinni hänen lupauksistaan. Jokaisen kiusauksen, jokaisen vastustavan vaikutuksen, olipa se julkinen tai salainen, voi menestyksellisesti torjua, »ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni, sanoo Herra Sebaot» (Sak. 4:6).

»Herran silmät tarkkaavat vanhurskaita ja hänen korvansa heidän rukouksiansa - -. Ja kuka on, joka voi teitä vahingoittaa, jos teillä on kiivaus hyvään?» (1 Piet. 3:12, 13). Kun Bileam runsaan palkkion houkuttelemana käytti manauksia Israelia vastaan ja uhraamalla Herralle koetti saada kirouksen hänen kansansa ylle, Jumalan Henki esti sen pahan, minkä hän halusi julistaa, ja hänen oli pakko huudahtaa: »Kuinka minä kiroaisin sen, jota ei Jumala kiroa, kuinka sadatte lisiin sitä, jota ei Herra sadattele?» »Suotakoon minun kuolla oikeamielisten kuolema, olkoon minun loppuni niin kuin heidän.» Kun uhri oli jälleen uhrattu, tuo jumalaton profeetta sanoi: »Katso, minä olen saanut tehtäväkseni siunata, hän on siunannut, enkä minä voi sitä peruuttaa. Ei havaita vaivaa Jaakobissa eikä nähdä onnettomuutta Israelissa. Herra, hänen Jumalansa, on hänen kanssansa, riemuhuuto kuninkaalle kaikuu siellä.» »Sillä ei ole noituutta Jaakobissa [engl. käännöksessä: Jaakobia vastaan] eikä tavata taikuutta Israelissa [engl. käännöksessä: Israelia vastaan]. Aikanansa ilmoitetaan Jaakobille ja Israelille, mitä Jumala on tekävä.» Altarit rakennettiin vielä kolmannen kerran ja Bileam yritti varmistaa kirouksen. Mutta profeetan vastahakoisilta huulilta Jumalan Henki todisti valitun kansan menestyksestä sekä moitti sen vihollisten mielettömyyttä ja häijyyttä julistaen: »Siunattu olkoon, joka sinua siunaa, kirottu, joka sinua kiroaa!» (4 Moos. 23:8,10, 20,21, 23; 24:9).

Israelilaiset olivat tähän aikaan Jumalalle kuuliaisia, ja niin kauan kuin he noudattivat hänen lakiaan, eivät mitkään tämän maailman tai helvetin vallat voineet voittaa heitä. Mutta se kirous, jota Bileamin ei sallittu julistaa Jumalan kansaa vastaan, hänen lopulta onnistui tuottaa sille houkuttelemalla sen syntiin. Kun israelilaiset rikkoivat Jumalan käskyt, silloin he erosivat Jumalasta ja joutuivat kokemaan hävittäjän voimaa.

Saatana tietää varsin hyvin, että heikoinkin sielu, joka pysyy Kristuksessa, on lujempi kuin pimeyden joukot, ja että hänen hyökkäyksensä torjuttaisiin, jos hän lähestyisi avoimesti. Sen tähden hän koettaa houkutella ristin sotilaita pois heidän lujasta linnoituksestaan samalla, kun hän itse on joukkoineen väijyksissä valmiina tuhoamaan kaikki, jotka uskaltavat tulla hänen alueelleen. Vain nöyrästi luottamalla Jumalaan ja noudattamalla kaikkia hänen käskyjään voimme olla turvassa.

Ilman rukousta ei kukaan ole turvassa päivää eikä hetkeäkään. Erityisesti tulisi rukoilla viisautta hänen sanansa ymmärtämiseen, sillä siinä on ilmaistuna kiusaajan juonet ja ne keinot, joilla hänet voidaan menestyksellisesti torjua. Saatana käyttää hyvin taitavasti Raamatun tekstejä selittäen ne omalla tavallaan, millä hän toivoo saavansa meidät lankeamaan. Meidän tulisi tutkia Raamattua nöyrällä mielellä hetkeksikään unohtamatta riippuvuuttamme Jumalasta. Samalla kun meidän täytyy alati olla varuillamme saatanan juonia vastaan, meidän pitäisi alituisesti rukoilla uskossa: »Älä saata meitä kiusaukseen.»

Alfa ja Omega 8, 32-43.

"Lohikäärme vihastui vaimoon"

"Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiensä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus." Ilm. 12:17.

Raamattu esittää vaikuttavalla ja dramaattisella kuvalla vaimon seurakunnan vertauskuvana ja lohikäärmeen pimeyden valtojen vertauskuvana. Tässä näytetään taistelu, jonka viimeiset hyökkäykset pian tapahtuvat. Kysymyksessä ovat iankaikkiset asiat, valo tai pimeys, uskollisuus tai uskottomuus, elämä tai kuolema. Siinä välissä olemme me, emme vain yksinkertaisina katselijoina vaan osanottajina ja päähenkilöinä! Tiedämmekö, mitä taistelussa tapahtuu? Mitä se minulle merkitsee?

Taistelu Jumalan käskyistä

Vihollisen on onnistunut peittää Jumalan käskyt synkkään pimeyteen. Miljoonat ihmiset ovat kadottaneet oikean käsityksen kymmenen käskyn

laista. Monet eivät näe mitään eroa ensimmäisen ja toisen raamatullisen käskyn välillä, vaan pitävät niitä yhtenä käskynä. Toiset eivät mainitse ollenkaan sanaa sapatti neljännessä käskyssä vaan korvaavat sen sanalla juhla. Toiset kyllä käyttävät sanaa sapatti kirjoittaessaan käskyn, mutta he ymmärtävät sillä jotakin aivan muuta ja lukevat sen sunnuntaiksi.

Neljättä käskyä kohtaan on hyvin vahvoja ennakkoluuloja. Kun joku noudattaa sapatia, häntä pidetään lakiuskovana tai juutalaisena, joka ei vielä tunne Kristuksen armoa, ja hänet pannaan halveksien syrjään. Kun neljättä käskyä vaaditaan noudatettavaksi, toisille se merkitsee, ettei lunastusta saadakaan armosta vaan omien töiden tuoman vanhurskauden kautta.

Sapatin ja sapatinpitäjien halveksiminen on juurtunut monien mieliin huomaamattoman syvälle. Pian se muuttuu vihaksi, ja vainot puhkeavat. Lohikäärmeen viha tulee vielä kerran leimahtamaan täydessä raivossaan uskollisia ja vilpittömiä Kristuksessa olevia uskovia kohtaan, jotka haluavat elää katoamattomassa uskossa tekemättä kompromisseja ihmissäädösten kanssa.

Jo mainittu paikka Ilmestyskirjan 12:17 tulee pian täydellisesti toteutumaan. Profetian Henki kirjoittaa: "Lähitulevaisuudessa saamme nähdä näiden sanojen toteutuvan protestanttisten kirkkokuntien liittoutuessa maailman ja paavillisen vallan kanssa niitä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt. Sama henki, joka vaikutti paavin kannattajissa aikoinaan, on johtava protestantit omaksumaan samanlaiset menettelytavat niitä vastaan, jotka pysyvät uskollisina Jumalalle." Ta. II, s. 149.

Kaikista tärkein taistelu

Profetian Henki kirjoittaa edelleen: "Kieltäytyminen kuuliaisuudesta Jumalan käskyjä kohtaan ja päätös vaalia vihaa näiden käskyjen julistajia kohtaan johdattaa lohikäärmeen, jonka kaikki voimat kohdistuvat käskyjä pitävään Jumalan kansaan, mitä päättäväisimpään sotaan." Ta. III, s. 224.

Tuona aika ilmenee toisaalta Jumalan voima ja toisaalta pettäjän voima - Jumalan käskyjen totuus ja usko Jeesukseen ja samalla harhaopit ja ihmiskäskyt, joita suuri enemmistö seuraa. Silloin ilmenee se, kuinka syvälle totuuteen me olemme juurtuneet ja rakastammeko koko sydämestämme Herraamme. Silloin selviää, arvostammeko uskoamme Jeesukseen kallisarvoisen kullan tavoin (Ks. 1. Piet. 1:7), rakastammeko ja

arvostammeko me iankaikkista sanaa, joka pysyy, vaikka saaret ja vuoret katoaisivat, niin kuin itseämme! Silloin selviää, valitsemmeko me ennemmin köyhyyden, moitteen, eron ystävistä kuin sen, että synti saa meidät tahrata; olemmeko jo seuranneet periaatetta: "Kuolema ennemmin kuin kunniaattomuus tai Jumalan lain rikkominen!" (Ks. Ta. II, s. 33).

Me emme voi ilmaista sitä kyllin selvästi sanoillamme: se on tärkein kaikista taisteluista, ratkaisevin: Sinä joko menetät kaiken tai voitat omaksesi kaiken! Se on iankaikkinen ratkaisu! Meillä ei silloin enää tule olemaan sitä vapautta, josta nykyään saamme nauttia. Me emme enää ole turvassa tiellä emmekä kotona. Me emme voi ostaa emmekä myydä. Kirjallisuuden levitys, kokoontuminen veljien ja sisarten kanssa ja avoin julistaminen tulee kielletyksi. Kaikkialla etsitään uskollisia ja heitä vastaan ryhdytään ankariin toimenpiteisiin.

Oletko valmistautunut sellaiseen taisteluun? Voitko säilyttää rauhasi ja vuorenvarman luottamuksesi Jumalaan, kun kohtaat vihaa ja vainoa? Vastaatko epäluottamukseen, pahoinpitelyyn ja väkivaltaan rakkaudella ja anteeksiannolla? Ammennatko päivittäin rukouksessa voimaa Herralta, voidaksesi pysyä lujana myrskyissä, kun kaikki horjutettavissa oleva horjuu? Miten kohtaat nykyiset taistelusi? Ovatko ne todella vahvistaneet sinua Jumalassa, niin että sinusta eräänä päivänä voidaan sanoa: "Uskollinen kuolemaan asti"? Ilm. 2:10.

Lohikäärmeen viha menneisyydessä

Saatana asetti ansansa petollisella tavalla jo Eedenissä ensimmäisille vanhemmillemme. Syntiinlankeemuksesta lähtien vaimon ja hänen jälkeläistensä on täytynyt elää jatkuvasti lohikäärmeen vihollisuudessa. (1. Moos. 3:15). Kuinka usein hän ulottikaan kätensä häikäilemättömien pakanallisten valtojen kautta Jumalan kansaan ja sai reväistyä itselleen monia uhreja! Ellei Jumala olisi puuttanut asiaan, olisi kansa tuhoutunut. Miten usein saatana hyökkäsikään kansan kimppuun niin kuin susi hyökkää lampaan kimppuun.

Profeetta Daniel näki tämän näkymän ja kertoo: "Se sarvi, jonka minä näin sotivan pyhiä vastaan ja voittavan heidät." Da. 7:21. Samoin apostoli Johannes antaa meille kuvauksen, jonka historiallinen täyttymys on jo suurimmaksi osaksi kirjoitettu marttyyrien verellä: "Ja sille annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät." Ilm. 13:7. Katso myös Ilm. 6:9.

Nämä pyhät voitettiin, ja he uhrasivat henkensä; mutta kuitenkin he ovat voittajia ja saavat lopussa riemuita. "Ja minä sanoin hänelle: 'Herrani, sinä tiedät sen'. Ja hän sanoi minulle: 'Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä'." "Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti." Ilm. 7:14; 12:11.

Vihollisen nykyiset hyökkäykset

Vihollisen hyökkäykset eivät ole vain vainoa eivätkä tule ainoastaan ulkopuolelta; pettymykset ja kiusaukset, jotka tulevat sisältä päin ovat usein aivan yhtä vaarallisia. Kun vainot lakkasivat neljännellä vuosisadalla, kristillistä seurakuntaa kiusattiin toisella koetuksella: valtataisteluilla piispojen kesken, oppiriidoilla, lankeemuksella sekä kompromisseilla maailman ja valtion kanssa.

Onko nykyään toisin? Eikö vihollinen koettele sisältä päin saadakseen voiton? Eikö hänellä ole aina keinonsa, joilla hän viettelee? Ajatelkaamme esimerkiksi vain kuolettavia myrkyjä kuten kateutta, epäluuloisuutta, teeskentelyä, vieraantumista, mustasukkaisuutta, eripuraisuutta, himojen tyydyttämistä, riitaa, ylpeyttä jne. Monet jättävät totuuden sivuun, heidän uskonsa menee taaksepäin, heidän hengellinen elämänsä kuivuu kuin puu ja jää pelkäksi muodollisuudeksi. Heillä on vain vähän aikaa seurakunnalle, vain vähän halua palvella tai auttaa, vain vähän vapaaehtoista lähetyspanosta. Tämä hetki näyttää monista harmaalta ja tulevaisuus synkältä ja toivottomalta. Kuinka paljon tarttuvia keinoja vihollinen käyttääkään hyväkseen. Oletko sinä suojattu niiltä?

Profetian Henki varoittaa meitä vihollisen hyökkäyksiltä seurakunnassa: "... ja sitä (syyttelyä) hän tulee erityisesti tehostamaan lähestyessämme tämän maailman historian loppua. Nähdessään aikansa vähyyden hän yltyy entistä innokkaammin viettelemään ja tuhoamaan. Hän on vihoissaan nähdessään maan päällä kansan, joka heikkona ja syntisenäkin kunnioittaa Herran lakia. Hän päättää estää heitä tottelemasta Jumalaa. Hän on hyvillään heidän arvottomuudestaan ja on keksinyt juonia, joilla hän aikoo saada jokaisen pauloihinsa ja eroon Jumalasta. Hän koettaa syyttää ja tuomita Jumalaa ja kaikkia niitä, jotka pyrkivät toteuttamaan hänen suunnitelmiaan tässä maailmassa ja osoittamaan armoa ja rakkautta, sääliä ja anteeksiantoa." KV. s. 119,120.

Kevytmielisyys ja pinnallisuus johtavat maailmallisuuteen, toisaalta fanaattisuus johtaa suvaitsemattomuuteen. Mutta myös jatkuva arvostelu ja epäluottamus, joka panee kaiken kyseenalaiseksi, heikentävät uskoa ja tukahduttavat sydämen rakkauden. Voimmeko me tunnistaa Saatanan hyökkäykset ja vastustaa niitä? Miten me käymme hengellistä sotaamme? Meidän rintamallamme on monta puolta; sotaa täytyy käydä ulos- ja sisäänpäin. Siksi meille sopii profetian Hengen kehoitus: "Nyt seurakunta käy sotaa. Nyt vastassamme on maailma, joka elää keskiyön pimeydessä, miltei kokonaan antautuneena epäjumalanpalvelukseen. ... Mutta seurakunnan täytyy taistella ja sen on taisteltava näkyväisiä ja näkymättömiä vihollisia vastaan. ... Nyt ei Jumalan kansan sovi osoittaa heikkoutta. Emme saa herpaantua hetkeksikään." Ta. III, s. 218.

Älkää poiketko oikeasta päämäärästä

Meidän kokemuksemme voivat olla katkeria. Voi olla, että joudumme käymään hyvin kovien pettymysten läpi, joissa meitä koetellaan, mutta me emme saa kadottaa päämäärää näkyvistämme.

Napoleonin aikana hänen suuri armeijansa oli jo muutaman päivän vetäytynyt Moskovasta. Tässä jättiläismarssissa kymmenet tuhannet menettivät henkensä. Näkisivätkö jäljellejääneet, jotka olivat laihtuneet luurangon laihoiksi, koskaan enää Ranskaa? Toivo ajoi heitä eteenpäin. ... Tilanne kävi niin epätoivoiseksi, että annettiin käsky jättää muutamista kulta-arkuista koostuva saalis matkalle. Ne olivat niin painavia, että ne estivät kotiin palaavia pääsemästä eteenpäin.

Tuskin käsky oli saavuttanut kullankantajat, kun sotilaat ryntäsivät kullan kimppuun ja lastasivat kaikki harkot itselleen. Seurauksia ei tarvinnut kauan odottaa: Nämä onnettomat kaatuivat maahan eivätkä enää nousseet. Muutamat harvat heittivät kullan hautaan ja säilyivät siksi hengissä. Mutta heti toiset sotilaat ottivat aarteen ja rasittivat itsensä uuvuksiin yrittäessään päästä eteenpäin. Eräs silminnäkijä kertoo, että yksi kultaharkko vaati yli kolmekymmentä uhria.

Mikä puhutteleva kuva monille meidän aikamme uskoville, jotka antavat siirtää huomionsa pois uskontaistelusta! Kuinka monet ovatkaan joutuneet myrskyn kouriin ja antavat vielä ajallisten asioiden vallata mielensä! Kuinka monet antavatkaan vihollisen sokaista itsensä iankaikkisen elämän kustannuksella! Ole luja uskossa, sillä se on kallisarvoisempaa kuin kulta, taistele kuin sankari! "Sillä joka tahtoo

pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen." Matt. 16:25.

Eteenpäin uskon sota-asussa

Uskontaistelussa Jeesus on kulkenut voitokkaasti meidän edellämme. Katsokaamme uskossa Häneen. Hänessä on tarjottuna meille kestäväää voimaa, joka tekee meidät kykeneviksi vastustamaan kaikkia kiusauksia pahaan. Siihen kuuluu paljon rukousta ja kestäväää valvomista. Jeesuksen usko varusteenamme ja Hänen sanansa aseemme me saamme taistelussa voiman, jolla voimme varmasti ja menestyksekkäästi puolustautua vihollisen hyökkäyksiltä.

Meidän päivittäisiin taisteluihimme Herra antaa neuvon: "Meidän täytyy tehdä kaikki valmistelut, jotka ovat meidän vallassamme, vastustaaksemme sielunvihollista. Kaikkiin tarpeellisiin toimenpiteisiin on ryhdytty, kaikki on valmiina Jumalan suunnitelmissa, niin että ihmistä ei ole jätetty omien taipumustensa varaan eikä omien rajoittuneiden voimiensa varaan jatkamaan taistelua pimeyden voimia vastaan; sillä hän epäonnistuisi varmasti, jos hänet olisi jätetty yksin." BC, VI, s. 1119.

"Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niin kuin kiljuva jalopeura, etsien kenen hän saisi niellä. Vastustakaa häntä lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää." 1. Piet. 5:8,9.

"Olkaa siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee." Jaak. 4:7.

"Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltoja vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. Sen tähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille. Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet, ja ottakaa vastaan pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana. Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta." Ef. 6:12-18.

"Meidän täytyy pukea yllemme jokainen yksittäinen osa sota- asusta ja

sitten seistä lujina. Herra kunnioittaa meitä valitsemalla meidät sotilaisiin. Taistelkaamme rohkeasti Hänen puolestaan pitämällä oikeutta korkealla kaikessa toiminnassamme. Rehellisyys kaikissa asioissa on olennaista sielun hyvinvoinnille. Kun pyrit voittoon omista taipumuksistasi, Hän auttaa sinua Pyhän Henkensä välityksellä olemaan kaikissa toimissasi varovainen, ettet anna viholliselle syytä puhua pahaa totuudesta. Pue haarniskaksesi Jumalan suojaama vanhurskaus; kaikilla on etuoikeus pitää sitä yllään. Se suojaa hengellisen elämän." BC.VI, s. 1119.

Taistelu ja voitto

Rakas sisar ja rakas veli, yksi armon vuosi on jälleen siirtynyt ikuisuuteen. Millaisia jälkiä se on sinuun jättänyt? Millainen kertomus sinusta on kirjoitettu tältä vuodelta elämän kirjaan? Uusi vuosi on oven edessä; millainen siitä tulee? Mitä se tuo sinun uskonelämäsi? Lohduksi ja rohkaisuksi saamme lukea:

"Tässä elämässä joudumme kohtaamaan ankaria koetuksia ja tekemään suuria uhrauksia, mutta palkaksi saamme Kristuksen rauhan. On ollut niin vähän kieltäymystä ja kärsimystä Kristuksen asian tähden, että risti on melkein kokonaan unohdettu. Meidän täytyy osallistua Kristuksen kärsimyksistä, jos tahdomme istua hänen kanssaan voittajina hänen valtaistuimellaan. Niin kauan kuin valitsemme helpon itse hemmottelun tien peläten kieltämyksiä, uskomme ei milloinkaan vahvistu, emmekä saata tuntea sitä Jeesuksen rauhaa ja iloa, joka saadaan tietoisesta voitosta. Korkeimmalle korotettu lunastettujen joukko, joka puettuna valkeihin vaatteisiin seisoo Jumalan ja Karitsan valtaistuimen edessä, tietää mitä voittoisa taistelu merkitsee, sillä he tulevat siitä suuresta ahdistuksesta. Ne, jotka ovat mukautuneet olosuhteisiin ennemmin kuin antautuneet tähän taisteluun, eivät tiedä, miten kestää silloin kun tuska valtaa jokaisen sielun. Vaikka Nooa, Job ja Daniel olisivat maassa, nämä eivät voisi pelastaa omaa poikaansa eikä tyttärtään, sillä jokaisen on pelastettava oma sielunsa sillä vanhurskaudella, jonka itse on saanut." Ta. II, s. 65.

"Tätä taistelua käydään jokaisesta sielusta, joka pelastetaan pahan vallasta ja jonka nimi on merkittynä Karitsan elämäkirjaan. Ketään ei ole koskaan hyväksytty Jumalan perheeseen ilman, että se olisi herättänyt vihollisen kiivasta vastustusta. Mutta nykyajan seurakunnan toivona on hän, joka muinoinkin oli Israelin toivo, heidän puolustuksensa, vanhurskautuksensa ja lunastuksensa." PK. s. 403.

"Saatanan hyökkäykset ovat kiivaita ja hänen eksytyksensä kavalia, mutta Herra tarkkaa kansaansa. Heidän ahdistuksensa on ankaraa, pätsin liekit näyttävät kuluttavan heidät, mutta Jeesus on tuova heidät esiin tulella puhdistettuna kultana. Heidän maallisuutensa poistetaan, jotta Kristuksen kuva voisi heidän kauttaan ilmetä täydellisenä." PK. s. 407.

"Kaikki jotka ovat pukeutuneet Kristuksen vanhurskauden vaippaan, seisovat hänen edessään valittuina, uskollisina ja vailla vilppiä. Saatanalla ei ole mitään valtaa riistää heitä Vapahtajan kädestä. Yhdenkään sielun, joka katuen ja uskoen on turvautunut hänen varjelukseensa, Kristus ei salli joutua vihollisen valtaan." PK. s. 405.

Auttakoon Herra meitä kaikkia, että me vastustaisimme Lunastajan nimessä päättäväisesti vihollisen hyökkäyksiä ja saisimme pian olla voittajina Herramme ja Vapahtajamme kanssa yhdessä. Aamen.

Antonino Di Franca

Tarttukaa Jumalan sotavarustukseen

"Sen tähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä." Ef. 6:13.

Voidaksemme paremmin ymmärtää tämän raamatunpaikan, meidän tulisi ensin miettiä kahta kysymystä: Mikä on sota-asu? Mihin sitä käytetään? Kaikkina vuosisatoina taistelijat käyttivät parhaita sotavarustuksia taistelussa. Sotilaiden täytyi olla varustettuina täydellisellä sota-asulla, joita käytettiin ensisijaisesti hyökkäyksessä. Siihen kuului kypärä, haarniska, kilpi, jalkasuojukset, kengät sekä vahva vyö, joka toimi myös suojana. Hyökkäysaseet olivat keihäs, miekka, jousi, nuoli, linko jne.

Oli hyvin tärkeää tietää, miten näitä aseita käytettiin oikein taistelussa. Tällaisia kaksintaistelulta tuli hyvin usein eteen vanhana aikana, ja vaadittiin rohkeutta ja taitoa voittaa tällainen taistelu.

Efesolaiset uskoivat, että jumalat antoivat mystisille sankareille sota-asun, ja siksi apostoli Paavali viittaa kirjeessään hyvin osuvasti tähän. Apostolit käyttivät usein tällaista kieltä viitatakseen koviin, taisteluihin, joihin kristitty joutuu elämässään. Valitettavasti kääntymättömät kristityt

eivät tulkinneet tätä kieltä oikein, vaan he kielsivät uskonnollisessa näkemyksessä tämän taistelun hengellisen luonteen, ja kaikki tuli julmaksi todellisuudeksi. Ristiretkien historia on elävänä todistuksena siitä.

Niin kutsuttu pyhä sota

Paikka, jossa Jerusalem kerran sijaitsi, mihin temppeli oli rakennettu (jonka roomalaiset myöhemmin täysin tuhosivat kaupungin mukana 70 jKr.), joutui myöhemmin vuositasoina muiden alueiden kanssa voitokkaiden mutta julmien arabien käsiin. Islam pääsi valtaan.

Paavi Urban II puhdisti Jerusalemia islaminuskosta ja kutsui vuonna 1095 kokoon 1. ristiretken, joka suoritettiin asevoimin. Suuri armeija lähti liikkeelle. Eräessä tilanteessa ihmisjoukko sanoi raivoisan kiihkon vallassa: "Älkää pelätkö kuolla siellä, missä Herra on kuollut teidän puolestanne. Jos joku kuolee tiellä tai taistelussa pakanoita vastaan, kaikki hänen syyllisyytensä annetaan anteeksi. Minä annan sen teidän tiedoksenne sen voiman ansiosta, jolla Jumala on minut pukuinut. Tie on lyhyt, taistelu on lyhyt, palkka on ikuinen. Ota aseesi, sinä mahtava! Ottakaa aseenne, kallisarvoiset lapseni, ja menkää eteenpäin." HCI. s. 46.

On totta, että siihen osallistujat ottivat Jerusalemin valtaansa joksikin aikaa; mutta tuloksena tästä "pyhästä sodasta", jota kesti yli 300 vuotta, oli katastrofi, ja siinä kuoli yli kaksi miljoonaa ihmistä. Kaikkein surullisinta oli, että kaikki uhrin menivät hautaan uskossa, että heidän hengelliset johtajansa olivat luvanneet, että he varmasti saisivat iankaikkisen pelastuksen kuollessaan tässä sodassa.

Aseet meidän taisteluamme

Valtakunta, jonka puolesta todelliset kristityt taistelevat, "ei ole tästä maailmasta". Se on valtakunta, jota ei puolusteta Pietarin miekalla eikä millään meidän aikamme aseellakaan. Siksi Jeesus sanoi tälle opetuslapselle: "Pistä miekkasi tuppeen; sillä kaikki, jotka miekkaan tarttavat, ne miekkaan hukkuvat." Matt. 26:52. Pilatuksen edessä Jeesus painotti vastauksessaan: "Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta; jos minun kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, niin minun palvelijani olisivat taistelleet, ettei minua olisi annettu juutalaisten käsiin; mutta nyt minun kuninkuuteni ei ole täältä." Joh. 18:36.

Niin meille tulisi olla selvää, että taistelu, jota varten meidän tulee varustautua, on hengellinen ja vaatii erikoisen varustuksen. "Sillä meidän

sota-aseemme eivät ole lihalliset, vaan ne ovat voimalliset Jumalan edessä hajottamaan maahan linnoituksia." 2. Kor. 10:4. Kun tartumme näihin aseisiin uskon kautta, me olemme vahvoja vihollisen edessä. Tutkistelkaamme, mitä merkityksellisiä osia sota-asuumme kuuluu.

Kypärä

Kypärä suojasi päätä, ihmisruumiin haavoittuvaa osaa. Eräs nuori työntekijä joutui onnettomuuteen. Raskas astia putosi korkealta hänen päälleen ja vahingoitti mm. hänen selkäänsä. Hän olisi todennäköisesti voinut toipua näistä ruhjeista. Pahempi kuitenkin oli pään loukkaantuminen, joka johti kuolemaan, sillä hänen olisi pitänyt teollisuuden työntekijänä käyttää turvakypärää, mutta hän ei käyttänyt.

Kun ajattelemme tätä hengellisesti, tulemme samaan tulokseen: "Aivot on kehon tärkein osa, kaikkien hermo voimien ja hengellisen toiminnan keskus. Hermot, jotka lähtevät aivoista, valvovat kehoa. Aivohermojen välityksellä vaikutukset johdetaan kehon kaikkiin hermoihin kuin puhelinjohtoja pitkin; ja ne valvovat kehon joka osan toimintaa. Kaikkien liikkuvien elinten toiminta johdetaan aivoista lähtevien ilmoitusten perusteella." T. 3, s. 69.

Lainattu todistuksen paikka osoittaa meille, mitä tärkeää osaa meidän aivomme fyysiseltä puolen katsoen näyttelee. Mutta sen tärkeys ei lopu siihen, sillä sen Luoja on antanut tälle elimelle vielä jalomman tehtävän.: "Aivojen hermot, jotka ylläpitävät yhteyttä koko elimistöön, ovat ainoat välikappaleet, joiden avulla taivas voi olla yhteydessä ihmisen kanssa ja vaikuttaa hänen sisimpään elämäänsä." Ta. I, s. 240. Ei ole liioiteltua sanoa, että aivojemme huono toiminta vaikuttaa hengen tilaan.

Mahtava vihollinen, joka on meitä vastassa, tuntee meidät paremmin kuin me hänet. "Ajatukset on luotu niin, että ne koko ajan askaroivat joko hyvässä tai pahassa." OhC. s. 111.

"Joko pahat enkelit tai Jumalan enkelit hallitsevat ihmisten mieliä. Meidän mielemme on jätetty joko Jumalan hallintaan tai pimeyden valtojen hallintaan; ja meille olisi hyväksi, jo me kysyisimme, missä me nyt olemme - Immanuel ruhtinaan veren tahrakaan lipun alla vai pimeyden valtojen mustan lipun alla." BK.6, s. 1119.

Meidän tulee huomata selvästi, mikä merkitys kypärällä on, ja miten me saamme sen suojataksemme ajatusmaailmaamme hyökkäyksiltä. Jos me vilpittömästi haluamme suojautua saatanalta, meidän tulisi täyttää

ajatuksemme Jumalan sanalla. Innoitettu kirjoittaja sanoo meille: "Ajatuksia täytyy hillitä, eikä niiden tule antaa harhailta ympäriinsä. Ne täytyy kasvattaa viipymään Raamatussa ja ylevisissä aiheissa. Raamatun osia, myös kokonaisia lukuja tulisi opetella ulkoa, jotta niitä voidaan toistaa, kun saatana tulee kiusauksineen. Jesajan kirjan 58. luku on voittoisa luku tähän tarkoitukseen. Ympäröi sielusi päättäväisyyden ja opetusten muurilla, jotka on annettu Jumalan Hengen innoittamina. Kun Saatana haluaa vietellä hengen viipymään maallisissa ja aistillisissa asioissa, häntä voidaan vastustaa tehokkaimmin sanomalla 'on kirjoitettu'." OhC. s. 88. Ei ole parempaa keinoa suojautua. Paavali sanoo: "Ja ottakaa vastaan pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana." Ef. 6:17. Se tarkoittaa Kristuksen Henkeä. (1. Kor. 2:16), joka on paras "pelastuksen kypärä".

Haarniska

Haarniska suojaa hyvin arkaa aluetta kehosta: sydäntä. Roomalaisten sotilaiden haarniskalla oli tärkeä merkitys heidän asevarustuksessaan, koska se suojasi sydäntä ja muita arkoja elimiä kuten keuhkoja, vatsaa, maksaa ja suolistoa. Keihään, miekan tai nuolen aiheuttama osuma näihin elimiin saattoi merkitä kuolemaa uhrille. Siitä syystä haarniskan täytyi olla vahva ja sitä täytyi käyttää jatkuvasti suojaamassa kehoa. Mikä merkitys haarniskalla on meille? Katsokaamme:

Saatana teki Joosuasta, ylimmäisestä papista, hyökkäystensä maalitaulun. Tämä Jumalan palvelija kohtasi sielunvihollisen. Hän hyökkäsi siihen elimeen, joka pystyy vastaamaan Herralle: sydämeen, jolla tarkoitetaan omaatuntoa. Ase, jota hän tässä tapauksessa käytti, oli syyttäminen Jumalan edessä. Mutta hän ei syyttänyt ainoastaan Joosuaa, vaan myös ihmisiä, joita tämä edusti. "Hänen rukoillessaan Jumalaa täyttämään lupauksensa saatana ryhtyy julkeasti vastustamaan häntä. Hän osoittaa Israelin syntejä ja sanoo, ettei Jumala niiden takia voi ottaa heitä jälleen armoihinsa. Hän väittää heitä saaliikseen ja vaatii heitä jätettäväksi hänen käsiinsä." PK. s. 402.

Joosua seisoo Herran edessä "saastaisissa vaatteissa", jotka kuvaavat ihmisten syntejä. Jesaja kirjoittaa siitä: "Kaikki me olimme kuin saastaiset, ja niin kuin tahrattu vaate oli kaikki meidän vanhurskautemme." Jes. 64:6. Tämän lausunnon mukaan Saatana oli täysin oikeassa, johtajat ja kansa olivat synnin tahraamia ja ansaitsivat kuoleman. Saatana halusi ottaa

itselleen oikeuden tuhota heidät. Se oli epäilemättä toivoton tilanne, mutta Joosua turvasi siihen ainoaan ratkaisuun, minkä hän saattoi löytää. Tietäessään, että saatana syytti häntä, hän puolustautui "vanhurskauden haarniskalla", jonka Jumala oli hänelle antanut. Syvässä nöyryydessä hän tunnusti omansa ja kansan synnit, ja uskossa hän tarrautui Jumalan lupauksiin. Pian hän kuuli enkelin suloisen äänen sanovan: ”’Riisukaa pois saastaiset vaatteet hänen yltänsä.’ Ja hän sanoi hänelle: ’Katso, minä olen ottanut sinulta pois pahat tekosi, ja minä puetan sinut juhlavaatteisiin.’” Sak. 3:4. Jumala itse käski pukea Joosuan päästä jalkoihin puhtaisiin vaatteisiin. Kuinka ihmeelliset nämä sanat ovatkaan syntiselle!

Rakas sisar, rakas veli: oletko koskaan ajatellut, että tämä on juuri sinun tilaisuutesi? Oletko koskaan tuntenut vihollisen hyökkäyksiä? Oletko kuullut hänen syytöksiänsä sinua vastaan? Oletko jo lukenut Sanasta, että sinäkin olet syntinen, arvoton pääsemään taivaaseen ja että olet ansainnut iankaikkisen kuoleman? Sinä et voi pysyä välinpitämättömänä, sillä Joosuan vihollinen on sinunkin vihollisesi. Jos et vielä ole tarttunut suojaavaan haarniskaan, jonka kautta monet syntiset ovat pelastuneet, mitä sinä vielä odotat? Ota tänään Herra Jeesus Kristus vastaan, uskossa, ota Hänet vastaan ... sydämeesi. Hän pukee sinulle koko sota-asun. Hän on voittanut maailman, ja Hänen kauttaan sinäkin saat voiton. Hän varustaa sinutkin haarniskallaan. Hän antaa sinulle sota-asun, jolla Hän tekee sinut kykeneväksi taistelemaan vihollista vastaan, joka syyttää meitä "yöt ja päivät" meidän syntiemme tähden. (Ilm. 12:10). Herra haluaa suuresta laupeudesta verhota meidät vanhurskauden vaippaan. "Ja hän puki yllensä vanhurskauden kuin rintahaarniskan ja pani pelastuksen kypärän päähänsä." Jes. 59:17. Vain uskon kautta nämä varustukset voivat kuulua sinulle ja minulle. Uskon kautta Hänen uhrinsa ansioihin meidän syntimme voidaan antaa anteeksi. "Jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkauden mukaan." Ef. 1:7. Mikä ihmeellinen lupaus!

Me emme saa unohtaa, että meidän täytyy tuntea sota-asumme. Lukekaamme tarkkaavaisesti seuraavat innoitetut sanat: "Jokaisessa sielussa taistelee kaksi voimaa vakavasti voitosta. Epäusko esittelee voimiaan saatanan johtamana irrottaakseen meidät voiman Lähteestä. Usko esittelee voimiansa Kristuksen johtamana, meidän uskomme Alkajana ja Täyttäjänä. Hetki hetkeltä tämä taistelu etenee taivaallisen

maailmankaikkeuden katseen alla. Tämä taistelu etenee käsi kädessä, ja suuri kysymys kuuluu: Kuka saa voiton? Jokaisen täytyy itse ratkaista tämä kysymys omalla kohdallaan. Kaikki joutuvat osallistumaan tähän taisteluun jommalla kummalla puolella taistellen. Tästä taistelusta ei ole vapautusta." YI. 10.1.1901.

Anokaamme ... kuten Daavid: "Riitele, Herra, minun riitaveljiäni vastaan; sodi niitä vastaan, jotka minua vastaan sotivat. Tempaa pieni kilpi, suuri kilpi ja nouse minun avukseni. Sivalla keihäs ja salpaa tie minun vainoojiltani. Sano minun sielulleni: 'Minä olen sinun pelastuksesi'." Ps. 35:1-3. On tietenkin selvää, ettei meidän tule ainoastaan rukousviikolla näin rukoilla, sillä me olemme aina alttiina saatanan hyökkäyksille ja tarvitsemme päivin ja öin jumalallista suojelusta. Herra haluaa aina muistuttaa meitä apostolin varoituksista, hänen joka korostaa valmistautumisen tärkeyttä voidaksemme kohdata vaarallisen vihollisen voitokkaasti niillä aseilla, jotka taivas meille antaa käytettäväksi.

"Sen tähden ottakaa päällemme Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska, ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille. Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet Ja ottakaa vastaan pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana." Ef. 6:13-17.

Vahvistakoon Kaikkivoipa kaikkia lapsiaan. Se on minun vilpitön toivoni... Aamen.

Reynaldo Porras

“Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herra;”

Hebr. 12:14

Rauhan minä jätän teille Joh. 14:27

Jeesus on Rauhanruhtinas. Ollessaan maan päällä mihin ikinä Hän meni, Hän toi mukansa rauhaa. Hän lahjoitti rauhan ja levon ihmisille, jotka kaipasivat sitä. Opetuslapset olivat huolissaan, kun heidän Opettajansa ilmoitti, että oli lähdessä Isän luokse. Silloin Hän lohdutti heitä, vakuutti, että

Hän ei jätä heitä orvoiksi ja lähettää heille toisen Lohduttajan. Hän jätti heille myös oman rauhansa.

He olivat todistajina siitä, miten Jeesus taltutti myrskyn Galilean merellä. Noustessaan rannalle he saivat nähdä miten Hän vapautti miehen, jossa oli riivaajien henkiä ja täydellinen rauha tuli hänen sydämeensä. Tästä miehestä tuli Jeesuksen seuraaja ja todistaja sillä seudulla. Vieraillessaan seuraavan kerran samalla seudulla tuli Vapahtajan luo suuri joukko ottaen Hänet ilolla vastaan.

Mitä Jeesus tarkoitti, kun sanoi: “rauhan minä jätän teille?” Se tarkoittaa sopusointua Jumalan ja Hänen lakinsa kanssa. “Jospa ottaisit minun käskyistäni vaarin, niin olisi sinun rauhasi niin kuin virta ja sinun vanhurskautesi niin kuin meren aallot;” Jes. 48:18.

Jos ihminen ei kunnioita ja noudata kymmentä käskyä hän ei voi ikinä saada rauhaa sydämeensä, eikä voi elää rauhassa myös muidenkaan kanssa. Jeesus sanoi: “Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman.” Matt. 5:9. Vain Vapahtajamme voi tehdä meistä rauhantekijöitä, ja se tapahtuu, jos Hän asuu meissä. Kaipaammeko taivaallista rauhaa? Haluammeko olla rauhantekijöitä? Jos haluamme kerran olla taivaassa, meidän tulee pyrkiä siihen. Herra meitä auttakoon.

“kaikkien kanssa”

“Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle; en ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan.” Matt. 10:34. Nämä Jeesuksen sanat ovat ihan kuin ristiriidassa Hänen opetuksensa kanssa, koska Hän sanoi: “Rauhan minä jätän teille...” Joh. 14:27 Kuinka meidän tulee ymmärtää nämä kaksi Raamatun paikkaa? Jeesus halusi elää rauhassa kaikkien kanssa, mutta ongelmana oli, ettei kaikki halunneet elää rauhassa Hänen kanssaan. Kirjanoppineet, fariseukset ja papit Juudan kansan keskuudessa eivät halunneet elää rauhassa Jumalan lähettämän Messiaan kanssa ja lopuksi he tappoivat Hänet. Jumalan todelliset lapset myös halusivat elää rauhassa kaikkien kanssa, mutta jumalattomat eivät halunneet elää rauhassa heidän kanssaan. Vaino nousi ja miljoonia tosikristittyjä menetti elämänsä. Näillä kaikilla oli taivaallinen rauha sydämessään ja heillä oli rauha Jumalan kanssa, koska Hän asui heidän sydämessään.

Vapahtajamme selitti: “Sillä minä olen tullut 'nostamaan pojan riitaan isäänsä vastaan ja tyttären äitiänsä vastaan ja miniän anoppiansa vastaan; ja ihmisen vihamiehiksi tulevat hänen omat perhekuntalaisensa.” Matt. 10:35,

36.

Jeesus ennusti, että Hänen seuraajaansa ja jumalattomien välillä ei voi olla sopusointua. Aabel halusi elää rauhassa veljensä kanssa, mutta Kain ei halunnut ja tappoi hänet.

Aitokristittyjen ja valekristittyjen välillä myös ei voi olla sopusointua, koska ensimmäiset haluavat täyttää Jumalan tahdon ja toiset ihmisten tahdon. Lukekaamme mitä Profetian Hengessä on sanottu:

“Pitkän ja ankaran taistelun jälkeen nuo harvat uskolliset päättivät katkaista kaiken yhteyden luopuneeseen kirkkoon, mikäli se edelleen kieltäytyisi puhdistautumasta valheesta ja epäjumalanpalveluksesta. He näkivät eron ehdottoman välttämättömäksi, mikäli halusivat seurata Jumalan sanaa. He eivät uskaltaneet suvaita harhaoppeja, jotka olisivat kohtalokkaita heidän omille sieluilleen, tai näyttää esimerkkiä, mikä vaarantaisi heidän lastensa ja lastensa lasten uskon. Rauhan ja yhteyden turvaamiseksi he olivat valmiit tekemään mitä tahansa myönnytyksiä, kunhan ne eivät koskisi heidän uskollisuuttaan Jumalaa kohtaan; mutta he tajusivat, että rauhakin olisi liian kalliisti ostettu, jos sen vuoksi olisi uhrattava periaatteet. Jos yhteys voitaisiin säilyttää vain totuuden ja vanhurskauden kustannuksella, valitsivat he mieluummin erimielisyyden ja vaikkapa taistelun.” S. t. 48.

Tästä todistuksen paikasta meille selviää että, kehoitus “pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa” ei tarkoita tehdä kompromisseja uskonperiaatteiden kanssa. Sen vuoksi apostoli Paavalin kautta on sanottu: “Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.” Room. 12:18.

Ainoastaan niiden välillä voi olla sopusointu, joiden sydämessä Rauhanruhtinas elää. He seuraavat Hänen esimerkkiänsä ja haluavat elää rauhassa “kaikkien kanssa”, mutta jumalattomat ja valekristityt eivät koskaan halunneet elää rauhassa Jumalan kansan kanssa.

Pyhitykseen

Sielun vihollinen vihaa tätä sanaa. Hän on tuonut vääriä käsityksiä ja oppeja kristinuskoon, että ihminen ei koskaan voi saavuttaa pyhitystä. Näin monet menettävät luottamuksensa Jumalan sanaan ja joutuvat kadotukseen. Apostoli Paavali omasta kokemuksesta vakuuttaa: “Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa.” Fil. 4:13. Siis Kristuksen kanssa kaikki on mahdollista.

“Ihminen ei mitenkään voi täyttää Jumalan lain vaatimuksia pelkästään inhimillisen voiman turvin. Hänen uhrauksensa ja hänen työnsä ovat synnin tahraamat. Apu on suotu Vapahtajassa, joka voi antaa ihmiselle ansionsa

hyveen ja saattaa hänet osalliseksi suureen pelastustyöhön. Kristus on vanhurskaus, pyhitys ja lunastus niille, jotka uskovat Häneen ja seuraavat Hänen jälkiään.” — *Review and Herald*, helmik. 4. 1890.

Katsoen Jeesuksen päin, me muutumme Hänen kuvansa mukaisiksi. Olla pyhitetty tarkoittaa, että emme kuulu itsellemme vaan Herralle. Tarkoittaa alistaa oma tahtomme Hänen tahtonsa alle ja uskollisesti palvella Häntä rakkaudesta. Silloin meillä on taivaallinen rauha sydämessämme ja sitä ei kukaan pysty riistämään meiltä pois. Meillä on halu elää Jeesuksessa ja kertoa Hänestä muillekin. Haluamme jakaa taivaallisen rauhan muiden kanssa, jotka kaipaavat sitä.

“ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa”

Ilman taivaallista rauhaa ja pyhitystä emme pääse taivaaseen. Ilman sitä emme voi nähdä Herran vaikutusta omassa elämässämme täällä maan päällä. Sen vuoksi apostoli Paavali sanoo: “Pyrkikää...” Se tarkoittaa olla eläviä ja toimivia, jatkuvasti liikkeellä, eteenpäin ja ylöspäin. Niin kauan kun olemme elossa me emme saa pysähtyä; jos pysähdymme se aiheuttaa hengellisen kuoleman. Tästä syystä apostoli sanoo: “Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin, minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa.” Fil. 3:13, 14. Olkoon meillä sama kokemus kuin Paavalilla.

Kaikki me haluamme nähdä Herra ja olla Hänen kanssaan ikuisesti, silloin pitää pyrkiä päivittäin elää Hänessä. Me pääsemme Hänen lepoonsa, ainoastaan, jos täällä teemme työtä yhdessä Hänen kanssaan.

Hän meni taivaaseen valmistamaan meille “sijaa” (Joh. 14:2) Siellä saamme nähdä Hänet kasvosta kasvoihin. Silloin saamme levätä pitkästä taistelusta ja kaikista vaivoista ja sairauksista. Silloin alkaa “riemuvuosi” (3 Moos. 25:10) ja elämä, joka ei lopu koskaan. Silloin Jumalan pelastussuunnitelma on täytetty ja kaikki, jotka halusivat olla pelastettujen joukossa ovat siellä.

Uudessa maassa on kaikki kaunista ja katoamatonta. Lehdet eivät putoa puista, eikä kukat lakastu. On aina sopiva lämpö, ei tule hellettä eikä pakkasta. Kaikki asuvat turvassa ja täydellisessä sovussa. Saamme iloita täydellisestä terveydestä ja ihanasta ikuisesta elämästä. Siellä saamme olla aina yhdessä Jumalan ja Jeesuksen kanssa.

“Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maha ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellensä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa;” Ilm. 21:3.

Kun pian alkaa uusi vuosi, toivon kaikille Jumalan runsaasta siunausta, terveyttä ja uusia voimia uskon tiellä.

Herra olkoon kanssamme ja auttakoon, että kerran kaikki olisimme taivaan kodissa. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Anja sisaren kotona

”Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhota, mitä hyvää hän on sinulle tehnyt.” Ps. 103:2.

KUTSU NUORISOLLE

Jumalallinen toimeksianto

Herra on määrännyt nuorison olemaan hänen auttavana kätenään. - 7T 64.

Miten pian sellaisella työntekijäjoukolla, minkä oikein harjoitettu nuorisomme muodostaisi, sanoma ristiinnaulitusta, ylösnousseesta ja pian palaavasta Vapahtajasta voitaisiin viedä koko maailmaan! Ed 271.

Meillä on nykyään nuorisojoukko, mikä oikein ohjattuna ja rohkaistuna voi aikaansaada paljon. Haluamme lastemme uskovan totuuden. Haluamme heidän olevan Jumalan siunaamia. Haluamme heidän hyvin laadittujen suunnitelmien mukaisesti auttavan toisia nuoria. Harjoitettakoon kaikkia niin, että he voivat oikein edustaa totuutta, selostaa sen toivon perustusta, joka heissä on, ja tuottaa Jumalalle kunniaa missä tahansa työmuodossa, johon heillä on edellytyksiä. - 5GCB 2, 24 (29, 30. 1. 1893).

Nuoriso seurakuntatyössä

Seurakunnissamme tarvitaan hyvin järjestettyä ja hyvin harjoitettua nuorta kyvykkyyttä. Nuoriso tahtoo purkaa johonkin ylipursuavaa tarmoaan. Ellei tätä tarmoa ohjata oikeisiin uomiin, nuoret käyttävät sitä sillä tavoin, että se vahingoittaa heidän omaa hengellisyyttään ja osoittautuu vahingolliseksi myös heidän seuratovereilleen. - GW 211.

Kun nuoret antavat sydämensä Jumalalle, ei vastuumme heistä lakkaa. Heidät on saatava kiinnostumaan Herran työstä ja käsittämään, että hän odottaa heidän jotenkin edistävän hänen työtään. Ei riitä, että nuorille näytetään kuinka paljon tehtävää on ja kehoitetaan heitä osallistumaan työhön. Heille täytyy opettaa, miten Mestarin hyväksi tulee työskennellä. Opetuksen, kasvatuksen ja harjoittelun avulla heidät täytyy perehdyttää parhaisiin menetelmiin, joilla pyritään voittamaan sieluja Kristukselle. Opettakaa heitä koettamaan hiljaisella ja vaatimattomalla tavalla auttamaan nuoria tovereitaan. Esitettäköön järjestelmällisesti lähetystyön eri haarat, joihin he voivat osallistua, ja annettakoon heille opetusta ja apua. Näin he oppivat tekemään Jumalan työtä. - GW 210.

Varhaisvuosista lähtien

Suhtautukoon sananpalvelija lapseen ystävällisesti ja kohteliaasti. Hänen tulisi aina muistaa, että he ovat pienoismiehiä ja -naisia, Herran perheen nuoria jäseniä. Nämä voivat olla Mestarille hyvin läheisiä ja rakkaita ja voivat

asianmukaisesti opetettuina ja kasvatettuina palvelu häntä jo nuoruudessaan. - 4T 397, 398.

Älköön nuoria jätettävä vaille huomiota; sallittakoon heidän osallistua työhön ja vastuuseen. Antakaa heidän tuntee, että heidänkin tulee osaltaan olla toisille avuksi ja siunaukseksi. Lapsiakin tulisi opettaa suorittamaan pieniä rakkauden- ja laupeuden töitä niille, jotka ovat vähempiosaisia kuin he itse. - 6T 435.

Vanhempien tulisi opettaa lapsilleen ajan arvoa ja oikeaa käyttöä. Opettakaa heille, että kannattaa pyrkiä tekemään jotakin sellaista, mikä koituu Jumalan kunniaksi ja ihmiskunnan siunaukseksi. Jo varhaisina vuosinaan he voivat olla Jumalan lähetystyöntekijöitä. - COL 345.

Nuorisolla on tulevaisuus edessään

Moni nykypäivän poikanen, joka kasvaa kuten muinoin Daniel Juudean kodissaan tutkien Jumalan sanaa ja tekoja ja saaden opetuksia uskollisesta palveluksesta, joutuu vielä esiintymään kuninkaiden Kuninkaan todistajana lakiasäättävissä kokouksissa, oikeussaleissa tai hoveissa. - Ed 262.

Elävä usko 32, 33.

Ilmoituksia

29-30.03.2019 Kevätjuhlat
31.03.2019 Sääntömääräinen vuosikokous

Sydämellisesti tervetuloa!

Seurakuntalehtien vuosikerta hinnat:

Sapatin Vartija 19€
Sapattikoululäksyt 25€
Hartauskalenteri 16€
Yhteensä 60€
Pelkän Sapatin Vartijan vuosikerta 20€

Tilinumero: FI30 5472 0420 0843 35 BIC OKOYFIHH

Siunattua Uutta Vuotta 2019!

Jumal on armastus

